

Nam thành Công Giáo. Revue
de la jeunesse catholique.
Mensuel

. Nam thành Công Giáo. Revue de la jeunesse catholique. Mensuel. 1936-05.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

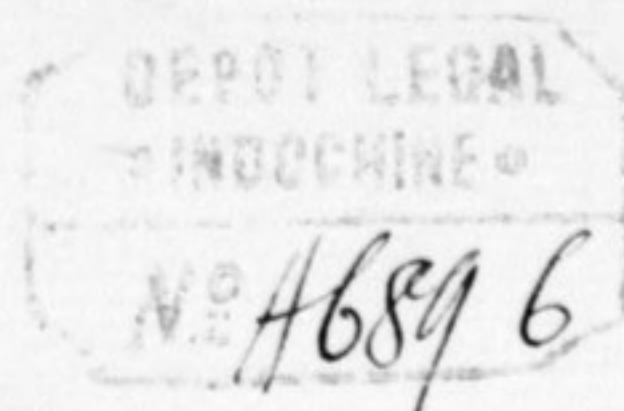
6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

CÔNG
GIÁO

Mai 1936
Năm thứ hai Số 14

JEUNESSE CATHOLIQUE
24 RUE DE FRANCE - NAMDINH

NAM THANH

ĐỊA VỊ CAN HỘ CỦA THẺ DỤC

Này bạn đọc, bạn trông xem cậu thiếu niên đây đẹp là chừng nào! Cậu là một thiếu niên Công-Giáo, chúng tôi chụp hình cậu trong một nhà trường Công-Giáo, xin bạn nhận kỹ cái điệu bộ của cậu, bạn sẽ cảm thấy cái **khí phách hiên ngang**, cái vẻ **trong sạch thật thà**, cái nét **mặt phúc hậu rộng rãi**, cái **sức khỏe chắc chắn**, những điều kiện cần phải có của một cậu thanh niên có đạo. Phải chăng cái sức vóc vạm vỡ, cái hồn tinh khiết này đã tỏ rõ ra một cách ráo riệt về hiệu quả của giáo dục công-giáo, đã nên một giàu riêng của vết tay Chúa lay ơn lành đào tạo nhân tài?

Mong rằng cậu thanh niên chuyên môn túc cầu này sẽ là một gương soi cho bạn đọc, suốt ngày, cùng thảng cặm cụi trên quyền sách, bài văn.

Thẻ xác ta, Chúa đã tạo nên, Chúa rất quý; Chúa đã đem linh hồn ta đặt vào trong thẻ xác ấy. Thẻ xác ấy Chúa ban cho ta để ta dùng vào việc thờ phượng Chúa, vào việc làm điều lành, Chúa ban nó cho ta để ta lập công mà chiếm nước thiên đàng và ngày nó đã chết, nhưng rồi chắc chắn rằng một ngày kia Chúa lại làm nó sống lại. Thẻ xác ta, rất quý, nó có một giá trị tối cao. Ta chớ tưởng nó là một sự ngăn trở, mà phải nhận nó là một phương thể trong việc mưu cầu phúc thanh nhân vô cùng.

Ta phải bắt nó vâng theo mệnh lệnh của linh hồn ta, át cái sức quá hăng, quá nóng của nó, giữ gìn, rèn sửa cho nó một ngày một nở nang, đẹp đẽ để nó thành nên cho ta một khí dụng trong việc chinh phục của ta, để nó giúp ta nên toàn thắng. Thánh Phao-Lô hay ví ta như lực sỹ, Hội Thánh Công Giáo cũng thế, ta phải noi gương các lực sỹ ép xác để mà đến tội. Cũng như người lực sỹ dùng dầu để xoa chân tay cho được thêm sức mạnh phần xác, trong các phép bí-tích Hội Thánh vẫn thường dùng dầu để cho được thêm sức mạnh về phần linh hồn.

Bạn đọc, chớ tưởng nhầm rằng: các Thầy Cả chỉ chuyên chú trông nom, coi sóc về phần

linh hồn. Hội Thánh lúc nào cũng chú trọng huấn luyện cho giáo hữu có một linh hồn trong trẻo trong một thể xác khỏe mạnh lành thánh, thể nên vẫn công nhận là thể dục có một địa vị, một ảnh hưởng can hệ cao trọng trong đời người ta.

Ở nước Pháp có tới 3.070 thầy cả đứng đầu các hội thể thao thuộc về Tổng Cuộc Vận Động ở Pháp. Mà ngoài ra lại còn hàng vạn Hội khác không xin vào Tổng Cuộc.

Những các trường Công-Giáo ở Đông-Dương và nhất là các trường của Thầy Dòng rất chuyên chú về vấn đề thể-dục cho dân Việt-Nam.

Trong các cuộc độ sức của học sinh, trường Puginier ở Hanoi, trường Saint Thomas ở Nam-Dinh, đã chiếm được những cuộc đặc thắng rất vẻ vang.

Về những môn bóng tròn, Tennis, Ping Pong, trong các trường Công Giáo vẫn chuyên chú, vẫn lưu tâm buộc học trò phải tập thể thao theo cách thức tối tân. Phải chăng cái tiếng học trò trường Công Giáo chiếm một địa vị đàn anh trong các khoa thi cũng là nhờ vào việc luyện thể xác mà Hội Thánh, các Đàng, các Thầy Dòng công nhận là rất can hệ cho sự sống của thanh niên.

* * *

Thể thao có ích lợi cho ta thể nào?

Nó làm cho chân tay ta được mềm dẻo, ăn chóng tiêu, ngủ yên giấc, nó làm cho huyết được lưu thông, nó khiến cho sức khỏe càng ngày càng tăng lên, nó làm cho ta nhanh nhẹn, khéo léo, kiên nhẫn, bền sức, nó làm cho ta lúc nào cũng thấy khoan khoái. Nói tóm lại nó làm cho ta đủ mọi điều tiện để làm việc. Sức đã khỏe tất nhiên là bệnh tật ít, dù có đứng trước công việc nặng nề, sự kham khổ, sự đau đớn, ta vẫn có đủ sức mà chịu nổi. Sự ích lợi của thể thao cho tinh thần thì lại càng to tát hơn. Sau một việc khó khăn mỏi trí, thể thao giúp ta cho óc được nghỉ ngơi, cho ta có

đủ can đảm, đủ trí sáng suốt, lại làm thêm một việc mới. Những khi tập có nhiều người (đá bóng, đánh tennis, vãn vãn) khiến ta phải suy nghĩ, quan sát, phải có sáng kiến, phải tùy cơ ứng biến một cách nhanh chóng quả quyết.

Ngoài sự nó làm tăng giá trị riêng của ta ở việc có đủ sức khỏe, tinh thần giúp tổ quốc, giúp đồng nhân, nó lại còn làm cho ta không nghĩ đến sự bậy bạ về xác thịt, quên được sự lo lắng, buồn rầu, nó khiến ta gan góc, vui vẻ, yêu đời, nhã nhặn, ngoan ngoãn, hay giúp người khác, biết kính trọng người trên, thương xót người dưới, quên mình mà làm bốn phận.....

Thể thao lại còn giúp cho ta tập sống ở trong xã-hội. Thí dụ trong một équipe đá bóng cũng có kỷ luật, có tình liên hợp, có người thủ quân làm chủ, có người giám định làm quan Tòa.

Nhưng chớ lầy thể thao làm đích cùng của mình, vì nó sẽ có ảnh hưởng rất xấu như bỏ mọi việc khác về bốn phận mình, tiêu pha quá độ, cậy khỏe hơn mình và nhiều thói xấu khác nữa.

***

Hỡi bạn đọc! Xin bạn nên một người thanh-niên Công-Giáo có thể dục. Bạn phải tập cho cái thể xác nó quen vật lộn đau đớn, mê man với sự chiến thắng, khó nhọc nhưng vẻ vang để một ngày kia nó thắng cái trận cuối cùng, mà đến để lĩnh phần thưởng đời đời của Chúa Giêsu Kirixitô trên nước Thiên-Đàng.

Bạn hãy nhìn lại cậu thanh niên đẹp đẽ, oai phong ở trang nhất, rồi, khoác áo đồng-tử-quân, hội túc cầu, hội tập bơi, hội xe đạp mà sau đây bạn cũng được như cậu :

**Khí phách hiên ngang, trong sạch
thật thà, phúc hậu, rộng rãi.**

Frère LEVASSEUR
Ecole Saint Thomas d'Aquin
Nam-Dinh

VÀO HÀNG TRẬN

Một ngày kia D. C. J. gặp một cậu con trai hiền lành, phúc hậu, vẻ mặt ngay thẳng thật thà. Từ thuở bé cậu giữ mực theo hết mọi điều răn, cậu hy-vọng sẽ được rồi chắc chắn. Chúa gặp cậu, bảo cậu rằng: « Nếu con muốn hoàn toàn lãnh thánh bản, con về bán mọi của cải của con, đem tiền ấy ra làm phúc cho kẻ khó rồi theo ta. » Bằng ấy điều làm cho cậu mất cả hiền lành phúc hậu, ngay thẳng, bằng yên. Rồi cúi gằm mặt xuống, như đã phạm một tội to, cậu quay bước đi, buồn-thiu như vác cái chết trong lòng, không sao đáp được tiếng gọi của Chúa.

Thật đấy cậu vừa phạm một tội nặng của một thanh niên: cậu thiếu lòng hằng ái, nhiệt thành, rộng rãi.

— Thiếu niên phải rộng rãi để có thể nói được rằng: « Tôi bỏ cái tuổi 20 của tôi mà dâng hẳn cho Chúa Kiri-xitô vì trong đời tôi, tuổi 20 là tuổi đẹp nhất ».

— Phải có lòng rộng rãi để nói rằng: « Tôi muốn bỏ mọi sự phong lưu, nhân rồi của tôi để dâng cho Chúa, Chúa đã dùng tuổi trẻ, những năm tốt đẹp nhất của Chúa, mà vì nhân loại chịu sự vất vả, chịu mọi sự thương khó, chịu chết lúc còn trẻ trung, trong khi mới ba mươi ba tuổi ».

— Phải có lòng rộng rãi để nói rằng: tôi học hành, xem xét, tu đức, hành động, đem cái sức hằng hái của tôi mà làm việc Chúa trong hội C. G. N. T. »

— Phải có lòng rộng rãi để nói rằng: « Tôi khó khăn, nhưng mỗi một tháng tôi sẽ dâng ra một hào để đóng tiền hội ».

— Phải có lòng rộng rãi để nói rằng: « Làm đủ bốn phận một

người có đạo, ấy là theo các điều răn; nhưng tôi không muốn là một người có đạo tâm thường, tôi muốn nên một tông đồ, tôi sẽ là một tông đồ trong H. C. G. N. T., một hội của phái thượng lưu công giáo. »

— Phải có lòng rộng rãi để nói rằng: « Muốn tin thật đạo, tôi phải dự kỳ cải lễ, nói truyện bằng tuần để được luôn luôn học đạo; muốn nên người đạo đức, ít ra 15 ngày tôi xưng tội một lần, xưng với một thầy cả, tôi chọn làm Cha linh hồn, với Đấng ấy tôi thật thà, không dấu một điều gì; muốn giữ được trong-sạch, tôi sẽ chịu lễ một tháng một lần, một chủ nhật một lần, và nếu có thể được tôi sẽ chịu lễ hằng ngày; muốn đền tội tôi sẽ đi đường Thánh Giá

* Biểu hiệu sự truyền giáo khó khăn
Thánh François d'Assise làm khuất phục chó sói ở Gubbio và bắt nó hứa không được tấn động đến người

quý gói, ở nhà thờ; muốn ra sức làm việc lành, tôi dự phần làm việc phúc đức với hội Thánh Vicentê, tôi đi thăm kẻ nghèo, dạy dỗ cho kẻ ngoại.

Nói tóm lại phải có can đảm, để bỏ thế gian mà theo Chúa Giêsu.

Sự can đảm ấy vẫn được thưởng rất nhiều, sự hà tiện vẫn làm cho họ khổ sở đau đớn.

Người thiếu-niên hèn-nhát trong

sách Phúc Âm bỏ đi buồn bã; thằng Juda keo bần, thất cổ mà chết uổng đời. Thánh Phêrô chối Chúa trước mặt một người đàn bà về sau khóc lóc cay đắng vô cùng. Thánh Tôma vì không tin phải xấu hổ thấy Chúa chia vết thương của Chúa và bảo thánh sờ tay vào xem.

Ông Thánh Joan thì khác hẳn. Ông là tông đồ Chúa yêu nhất; nhanh nhẹn, nhiệt-thành, trong-trẻo và quán-quít ân-cần thánh được gục đầu vào ngực Chúa mà nghỉ ngơi, được Chúa ôm-ấp, yêu-đương, truyện trò thân-mật, được Chúa nói cho biết những sự mầu-nhiệm cao-trọng đẹp đẽ vô-cùng quý báu vô cùng, được Chúa cậy nhờ, lòng tin cần như việc ký thác Đức Mẹ. Mọi tông đồ trốn hết, chỉ còn ông Joan dưới chân Thánh Giá. Chính các anh em phải noi theo gương ông Thánh Joan.

Có người Chúa chỉ nài xin một tý chút, có người vì được sinh trưởng ở trong gia đình gốc đạo, được chịu giáo dục công giáo, được hưởng nhiều ơn nên Chúa đã nài xin rất nhiều.

Bạn thanh niên chính là vào hạng người thứ nhì này.

Chúa Giêsu đã để mắt đến chúng ta.

Chúa Giêsu đã đem lòng yêu mà đặt ở nơi chúng ta.

Chúa Giêsu đã bảo chúng ta rằng: « Con là con quý ta, ta đã yêu con từ đời i đời. »

Chúa Giêsu đã gọi ta như gọi ông Thánh Joan đến gục đầu vào ngực Chúa, cái ngực đầy-dẫy tình yêu, Chúa gọi các con đến gục đầu trên cái lá tim sắp bị lưỡi đồng thấu qua.

Chúa Giêsu đã bảo ta rằng: « Con lại đây theo ta, đến cùng kẻ kia hãy còn đang mù mịt ở

trong chỗ tối tăm, đây việc con là phải mở mắt kẻ ấy ra để cho người ta trông thấy ánh sáng.»

Chúa Giêsu đã trông thấy ta, con phải giả lời Chúa bằng cặp mắt sâu sa, suy nghĩ tỏ cho Chúa biết ta dậy lại tình Người.

Sau khi đã xem xét học hành, đã suy ngẫm, đã tu đức, cầu xin, các con hành động để nên những Tông Đồ thật.

Tôi giám nói rằng: « Có một hạng người chỉ có chúng ta mới cứu được lỗi vì Chúa đã định như vậy. »

Với những hạng người ấy, dù có Thầy Cả, có ơn lành, cũng không sao chuyển nổi, vì Chúa đã đem sự cứu rỗi họ giao cho chúng ta. Có khi nghĩ đến trách nhiệm của chúng ta, tôi phải ghê sợ.

Trách nhiệm của chúng ta to lắm. Khác nào một ông tướng trong tay cầm sinh mệnh hàng vạn quân, chúng ta nắm trong tay cái số phận đời đời của hàng vạn linh hồn.

Chúng ta nên nhớ mà suy ngẫm truyện Chúa khiến Ananie, một người ngu giết dứt dất đi khuyển giố và rửa tội cho Saül, Saül sau này là Thánh Tông Đồ Phao-Lô.

Mười năm sau, Thánh Phao-Lô đã đi hết những nước Mesopotamie, Galatie, Grèce, Italie, Espagne, Chypre, Crète, Corinthe, Sicile, Sardaigne, lập hàng vạn nhà thờ, giảng dạy ngay trước mặt.

Vì Thánh Phao-Lô mà đạo Công-Giáo trong mười năm đã truyền bá ra khắp cả nước La-Mã và các nước dưới quyền cai trị của La-Mã. Cả một phương Tây nhờ Thánh Phao-Lô mà được đạo, nghĩa là cả hoàn-cầu đều đội ơn Người.

Đây ta thử xem đây. Công làm cho ông Thánh Phao-Lô trở lại về ai?

Về một người có đạo giết nát nhưng đạo đức, rút rút nhưng vàng lời.

Ta phải tin thật rằng có một số người đang mù tối ngồi đợi chúng ta đến, đợi chúng ta để được chịu ơn rửa tội rồi một khi có đạo, đến lượt họ lại đi cứu chuộc các linh hồn khác. Biết đâu rằng: Cũng như Saül chúng ta sẽ trở nên Cha thiêng liêng của các Đấng Thánh, các tông đồ, các thầy cả. Chớ nói như Cain: « Tôi có chịu trách nhiệm về số phận của anh em tôi đâu? » Có chứ, chúng ta phải trách nhiệm về việc cứu chuộc anh em chúng ta.

Nếu ta không làm việc ấy không phải là máu của Abel sẽ kêu gọi oán trách chúng ta, mà chính là máu Chúa Giêsu đã đổ trên Thánh Giá; cốt đổ ra để cứu người này, người kia mà Chúa giao cho chúng ta phải đến để giảng dạy để dẫn về đường thật để cho họ được chịu ơn rửa tội.....

Sao ta nỡ từ bỏ không vàng lời Chúa?

Xin anh em suy nghĩ đến trách nhiệm, của ta một trách nhiệm to tát lắm đấy.

Nếu ta hiểu rõ thì ta sẽ được bao nhiêu điều sung sướng an ủi.

Một ngày kia, trước toàn thể loài người trong hoàn hải, trước mọi dân tộc, vua quan, thiên thần, các Thánh, ai là người đã vì Chúa hành động sẽ nghe thấy Chúa phán với mình rằng: « Xin các con, là con yêu của Cha ta hãy đến và nghe đây: ta giết, các con đã đến dậy ta, ta tù ngục, các con đã thăm ta, ta trần truồng, các con đã cho ta mặc, ta đói, các con đã cho ta ăn, ta khát, các con đã cho ta uống, các con hãy đến mà nhận lấy chỗ ở nước ta, những chỗ ta đã để dành cho các con từ đời đời. »

Ái Nhân

HỘI THO

Hội cầu nguyện cho Miền Viễn-Đông

Ngày 1er Avril 1936, trong thư lần hữu số 4, Đức Cha Thịnh nhắc lại cho ta biết hội cầu nguyện cho miền Viễn-Đông đã có từ ngày 16 Octobre 1924 do Cha Bê Trê trên dòng Citeaux bên nước Tàu lập.

Vậy những ai đã là hội-viên hội này thì nhớ điều lệ mà làm việc hội là cứ ngày 15 mỗi tháng thì a) các Đấng nên chỉ một lễ (ít là tùy ý) theo như ý hội, b) các giáo hữu nhất là học sinh và các người nhà Dòng nên chịu lễ, cầu nguyện, dâng việc làm hãm mình, chỉ theo ý hội nữa.

Chính Đức Giáo-Hoàng Pie XI hiện trị, đã ghi tên vào sổ hội này.

Còn ai chưa là hội-viên hội này, nếu sẵn lòng nhiệt thành về việc mở nước Chúa, thì nên vào hội ngay. Cách thức vào hội, xin cứ

vào hội ở nơi Cha xứ mình.

Mãng đa của ai?

Chúng tôi vừa nhận được một thư đề ngày 14 Avril 1934 có kèm một mandat số 016.607 série 1, phát hành ở nhà Bưu-Điện Hanoi cùng ngày hôm ấy.

Hiềm vì chữ ký không rõ, nên không viết món tiền này ghi vào cho ai.

Ai gửi mandat ấy xin cho biết quý danh để chúng tôi tiện việc sổ sách

Đại lý của bản báo

Từ nay nhà sách Trung-Hòa sẽ bán lẻ báo Công-Giáo Nam-Thanh.

Nhận thư của:

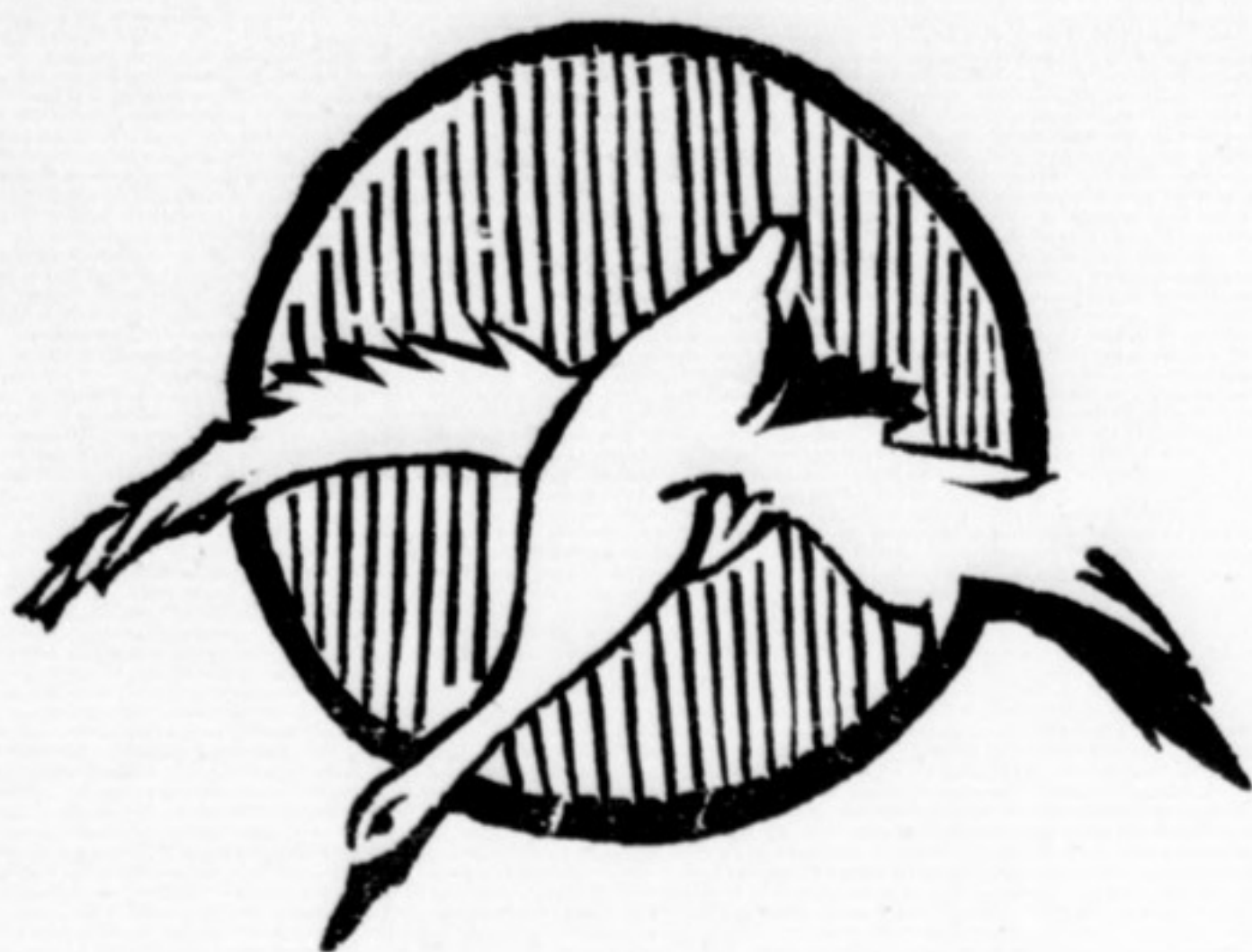
Cha J. Trinh Phát-Điêm.

Anh Thông, hội-viên, tông ngũ ở Saigon,

Anh Nghiệp ở Bảo-Long.

Xin đa tạ.

TÔI ĐI HONG-KONG

Bài diễn thuyết đọc tại hội quán C. G. N. T.
ngày 22 Février 1936

(Tiếp theo và hết)

Thì kia nhà thờ Thánh Joan nhưng đây là của người đạo Tin Lành. Tôi quay đằng trước, đằng sau, từ phía, nhìn mãi thì kia một cái cửa lớn trên có hai chữ : M. E.

— Đây rồi, tìm thấy rồi.

Cha Yupin

Vừa đến Hongkong tôi đã định đi chơi chỗ khác, ngay sáng hôm sau tôi đi tàu hỏa sang Quảng-Đông tỉnh Thanh, vì tôi nghe tin có Cha Yupin, Trung-Quốc tiến hành Công-Giáo giám đốc, đang thanh-tra ở đó. Và lại tôi muốn dự-lễ-mừng của Đức-Cha Fourquet, Giám-mục Quảng-Đông mà tôi đã được vui sướng làm quen năm năm trước đây.

Trong khi hầu truyện Người, khi mới gặp gỡ ấy, tôi không thể quên rằng tôi đã cảm thấy người yêu nước Trung-Hoa một cách nồng nàn, phục cái tinh-thần sáng-sủa, cái thông-minh thẳng-thắn, xâu suốt của Người.

Đi Quảng-Đông

Muốn đi Quảng-Đông, phải đi xuống máy mười phút mới đến ga Cự-Long.

Cự-Long chỉ là một tỉnh Hong-kong nổi dài ra vậy. Nhưng các nhà buôn, nhà công nghệ, chủ Hôtel, các tư gia, đều có những chi-ngánh hay là những nhà riêng ở đây.

Nhà, cái nào cũng lộng lẫy đẹp đẽ. Chỗ này mở mang theo lối kim thời : phố-xá rộng-rãi, nhà cửa mới mẻ, chung quanh có những vườn hoa xinh-xắn.

Nhà ga ngay ở chỗ bến tàu lên. Lúc đi ai cũng bảo tôi nên lấy vé hạng nhất để tiện xem phong cảnh.

Mắt thấy

Toa hạng nhất rộng rãi, thật là một buồng khách có đủ ghế bành, bàn rộng, giải thảm, gương lớn chung quanh. Vé khứ hồi 7\$50 bạc Tàu ; tính ra bạc Ta có 3\$50, mà đi những 200 cây số thật là rẻ quá. Những người chức việc trên tàu trông nhanh nhẹn, nhưng chỉ hiềm lại có những ông lính, kẻ súng trường, người súng lục, lúc nào ngón tay cũng đề sẵn vào cò máy làm cho ta phải nhớ rằng ta đang ở nước Tàu. Người soát vé có đến 3 người tùy phái đi kèm, ăn mặc lịch sự áo dài để nhìn những hành khách. Xem ra họ thấy như vậy thì họ chỉ coi là một sự thường. Đối diện tôi, có một người đàn bà Tàu đang đọc nhật trình ; một ông lính đi qua, liếc mắt nhìn tờ báo, rồi không nói năng gì, giật phắt lấy. Người đàn bà vẫn thản-nhiên như không ! tôi phục cái thản-nhiên ấy đấy ; Ở bên Tàu sự kiểm-duyet thi-hành như thế đó.

Xe hỏa đi qua những phong cảnh rất lộng lẫy. Trước hết đi theo hết miền Cự-Long mà Cự-Long là một phần tỉnh Hongkong ở trên ven biển. Phố xá rộng rãi, nhà cửa xan-xát mới, đều xây theo lối ngày nay, rực rỡ. Qua một lữ đoàn, một đường hầm, đường xe hỏa thốt nhiên cứ theo bờ cây cỏ xanh tươi của sông Quảng-Đông mà đẩy là cửa.

Đi được một giờ rưỡi, đã đến

ga Chu-Xâm (Chum-Shum). Người xếp ga ở đây là người Anglais ; đây là nơi hai tàu lên xuống tránh nhau.

Vấn các ông lính

Những toa hạng nhì và hạng ba tuy nhiều, nhưng toa nào cũng chật ních hành khách. Cứ mỗi một nơi đỗ, lại thấy lù-lù các ông lính mang khi giới lên soát tàu, chung quanh thật lừng có tới hai ba bao đầy-dạn.

Chớ tưởng rằng họ đeo làm vì, hơi nghi kỵ là họ bắn liền.

Nhà quê ở đây không giống Trung-Châu Bắc - kỳ ta. Lúc này tàu đã rời bờ sông mà vào đồng bằng, lướt qua những đồi thấp trơ trụi ; mùa vừa xong, tôi đã thấy lác-đác bắt đầu cấy ruộng, nhưng cách sinh sống của dân cư ở đây, bởi vì xềnh-xoàng nên rất giống những dân quê xứ ta, quần áo cũng vậy thôi, nhưng chỉ có nón của dân bà thì bẹt không tròn nhọn như ở đây, vành rộng chung quanh lại thêm một điểm vải xanh. Xem ra họ ăn mặc không đến nỗi phong phanh như dân ta có lẽ là vì giới rét lắm.

Lạ thật.

Những cột giấy thép bên đường thật là có vẻ nên thơ. Tôi không thấy một cây nào thẳng thắn. Cái đã nghiêng đổ rồi, họ không thay đâu, họ lấy giấy thép chằng bên nọ bên kia !

Thế mà diện tín vẫn cứ đi thẳng được từ Quảng-Đông đến Hongkong thì lạ thật !

Nhìn gốc cây nhiều cột chằng đen ra than. Đi một quãng, tôi thấy

một người đàn bà dốt cò, cò đã cháy hết rồi mà cột giây thép vẫn còn đang bốc lửa, người đàn bà ấy thần nhiên giơ tay vào hơ sưởi. Tiếc rằng tàu chạy nhanh quá, khiến tôi không được xem cái việc lạ này lâu hơn; khá tiếc thật. Chả phải đó là một bức tranh phác họa cái tính vô lo và cái tính ích kỷ của người Tàu, hai tính ấy đã làm cho hư nát, rồi beng một nước có thể to lớn, mạnh mẽ, nếu những dân chúng biết cùng nhau kết hợp.

Một ga nữa, ga Shekhung (Sich-Long) lợp ở giữa sông nhánh, trên có hai cái cầu bằng đá đi qua. Cũng lại thấy các ông lính cầm súng đeo gươm! Sich-Long là một nơi đô hội của dân quê xem ra giàu có lắm. Ở đây không thấy nhà lá. Từ khi tôi bước chân đến đất Tàu đến giờ, tôi thấy nhà nào cũng lợp ngói bầu dục, xanh hay màu lơ.

Thế mà bên Annam ta đến một làng nào thì tìm mãi, may ra mới thấy một cái nhà ngói.

Ở đây họ cũng gồng gánh như bên ta, cũng một cái đòn, hai đầu có quang với hai cái thùng; trong đựng các đồ vật, rau cỏ.

Thoáng một cái, thấy trường tàu bay Quảng-Đông, tình cũng không còn bao nhiêu xa, hành khách đã sửa soạn để xuống tàu.

Tôi cũng bắt chước họ. Ở sân ga thấy Cha Chatelain, vì tôi đánh giây thép báo trước, đã đứng

dợi tôi ở đó. Cùng

một chuyến tàu ấy có Cha Yupin cũng đến Quảng-Đông, cha là

một hội viên trong hội đồng lý đoán, thanh tra các trường tư thục Công-Giáo, giám đốc tiến hành Công-Giáo, ở khắp nước Trung-Hoa.

Cha là một vị thầy cả Trung-Hoa có đại tài còn trẻ lắm, không nói được tiếng Quảng-Đông vì là người miền Bắc, chỉ hiểu được tiếng Quan-Hòa, thế nên Cha có một Cha ký lục đi theo làm thông ngôn.

Đến quá trưa tôi được hân hạnh tiếp chuyện Cha Yupin, (xin các ông xem báo Nam - Thanh tháng Février sẽ rõ)

Ở Quảng-Đông có những cơ quan phúc thiện xã hội, tôi xin kể sau đây, khiến tôi phải ngợi khen, cảm phục.

Quảng-đông với từ thiện

— Nhà hội dục anh, do các Bà Phước Đa-Nà-Đại quản đốc,

800 tiêu nhi vô thừa nhận, được săn sóc ở đó.

Cứ tính đồ đồng thì một ngày các Bà Phước nhận được 25 đứa, nhưng chúng nó chết nhiều lắm, nhờ có các Bà biết cách săn sóc mà cũng chỉ vớt vát được hai phần 10.

Sáng hôm sau, thứ bảy, Cha Chatelain dẫn tôi đi xem các trường ở nhà chung: trường con gái, do các Cha quản đốc, trường con gái do các Bà Phước. Trường con gái hồi thì tất cả các trường ở tỉnh thành được giải nhất.

Các trường Công-Giáo bên Tàu thật là phát đạt lắm.

Các Bà Sơ kẻ khó (Petites Sœurs des pauvres) ở ngoài châu thành gần trường tàu bay

Đấy cũng là nơi ở, của những võ quan thuộc thập cừu lộ quân, lộ quân rất danh tiếng nhưng nay trung-thành, mai phản phúc.

Các nhà võ quan, thấy canh gác dữ lắm, ngoài có một tốp lính, lại thêm một súng cối xay.

Giữ mình như vậy các võ quan ấy hẳn trong lương tâm chẳng được yên nào.

.....Nhất thế giới

Đi thăm thành phố, chùa tháp 5 tầng; một đại sảnh to nhất thế giới có thể chứa được 2 000 người ngồi xây để kỷ niệm Tôn-dật-Tiên. Đi thăm các phố chật hẹp bẩn thỉu, dân chúng chui rúc đông đúc như một đàn kiến. Xong những cuộc đi thăm ấy, tôi lại đáp tàu hôm chủ nhật 23 Janvier để đi thăm trại hủi Xích-long (Shekhung)

Đường Quảng-Đông Hong - kong chia ba thì trại hủi này ở vào quãng nhất.

Một trại hủi.....

Xe đến nơi đã thấy hai anh em hủi đón chúng tôi ở sân ga, xách vali chúng tôi, đưa chúng tôi đến bờ sông, ở đó đã sẵn có một cái thuyền sơn trắng, trên có hai ghế bành bằng mây. Các cậu lái hủi sẵn sàng dịp chèo, chỉ có việc ra tay. Cha Chatelain chỉ cho tôi xem cái cảnh điêu-tàn của nhà chung Xích-long ba năm trước đây bị giặc chiếm giữ, phá phách chưa làm lại được.

Đi thuyền độ 15 phút thì tới trại hủi làm ở trên cái đảo, giữa sông, đây là nơi quản trị trước của Đức Cha Drouzières, từ khi Người làm Giám Mục, thì đã 7 năm nay có Cha Marsigny, về dòng các Cha áo trắng. Cha Marsigny trông 800 người hủi, rất tận tâm, âu yếm, không một phút thờ ơ, dù chính phủ Trung-Hoa đã 2 năm nay không cho phụ cấp, phụ cấp chính phủ đã hứa cho, nhưng lúc trả cũng không được đều đặn đúng kỳ.

Đảo trại hủi này rộng 50 mẫu tây, đàn bà có trại riêng, nhà nguyện riêng, đàn ông cũng vậy. Các Bà Phước cũng có nhà ở ngay đấy.

Các người hủi thấy chúng tôi thì rạp đầu chào theo lối Trung-Hoa: Thiên Chúa bảo thủ thần phụ « Chính chữ pầu giao xăn phu » nghĩa là: « xin Chúa gìn giữ lấy Cha. »

Chúng tôi truyện trò với con mấy anh lái thuyền, lại gặp các ông lính, nhưng ở đây các ông tướng này có trách nhiệm giữ trại hủi, chứ không dính bận người ta.

Gìn giữ đây là gìn giữ cho hui khỏi trốn, ấy thế mà cũng sùng ống đạn rước, trông mà phát ghê, phát sợ.

Hongkong.....

Trở về Hongkong sáng hôm sau tôi mới đi thăm tỉnh. Tỉnh cheo veo trên một hòn đảo nhỏ, đảo đá, cứ theo bên sườn giốc mà từng lớp, như con chim đậu lưng lơ. Ta thấy nhà ở, nhà Hôtel, nhà buôn, nhà bank, trại lính, dính vào sườn núi. Thế nên phố nọ đến phố kia giốc lẫn n, giốc đến nỗi phải xây thang như thang gác.

Đã bảo rằng trong những phố này thì không có ô-tô, xe kéo chỉ có song loan, song loan là thứ ghê kìn, ta ngồi lên đấy, có hai người khiêng, họ đi tài lắm, cũng có xe máy funiculaire lên đấy chỉ trong 10 phút thì đã trèo được cái giốc 1.600 thước tây, đưa đến tróm núi tỉnh; đứng đấy mà nhìn phong cảnh tuyệt kỳ mỹ lệ. Một bên là bờ biển, với sự buôn bán sầm uất, ngược xuôi, một bên là những pháo đài sừng sững như các ông lính khổng lồ sần sảng chỉ có một việc giữ sự bình an cho thành phố.

Buổi đẹp giới, đứng ở bờ biển nhìn lên Hongkong ban tối, ta thấy hàng triệu vạn ngọn đèn đua nhau rực rỡ khiến ta tưởng tượng như đương ở trong một thế giới hồng lai.

Chính phủ Anh với việc học

Ở Hongkong rất nhiều nhà trường, chính phủ Anh không có trường công dạy về bậc trung học, nên ra công lấy tiền phụ cấp cho những trường tư.

Các trường tư cứ theo số học trò đã đỗ trong một năm mà được phụ cấp nhiều hay ít, thế nên những trường này đua nhau hết sức dạy dỗ cho học trò.

Chính phủ Anh kiểm soát rất ngặt những trường trình khoa học dạy ở các trường, nhưng về phần đạo thì cho các trường được rất tự do. Trường đẹp nhất, to nhất là trường các thầy dòng, trường St Joseph ở ngay trong đảo Hongkong, có 800 học trò. Trường này ở Cửu-Long cũng có một ngành, hàng

ngày dạy 1.200 học trò. Trường này được chính phủ Anh cấp cho một nửa tiền xây, sự dạy dỗ con em thật không phụ lòng phụ huynh một tí nào cả. Trong đó có học trò 18 nước học, mà người Annam ta có 21 người.

Chẳng những dạy học, ở đây các Thầy Dòng lại hết sức mở mang về thể dục nào sân cricket, sân đá bóng basket ball. Trường rộng lắm có đủ đất dùng.

Bậc cao học thì dạy ở trường cao đẳng, có độ 1.000 học trò.

Đầy về kỹ nghệ thì 2 năm nay mới có trường, do các Thầy Dòng về dòng Salésiens trông nom, dựng trường ở bến tàu cũ Hongkong.

Trường xây lối kim thời, trong có đủ hết mọi máy móc, đồ dùng để dạy thợ mộc, thợ rèn, thợ máy và những thợ vẽ về kỹ nghệ.

Số học trò hiện nay có 550 người. Cách dạy của dòng Salésiens rất chu đáo khéo léo, một đứa trẻ, được các thầy trông nom, ra đời thật không thiếu thốn một tư cách nào.

Tôi mong rằng rồi đây, một hội viên C. G. N. T. sẽ khảo cứu về cách dạy của dòng Salésiens, và đem nói truyện cho chúng ta nghe thì thật là bổ ích.

Thành Hongkong có một đại học đường lý doán cũng ở ngay bến tàu cũ. Tất cả những học sinh miền Nam-Trung-Quốc, ai muốn làm Thầy Cả thì phải đến đây học. Nhà trường xây theo lối Tàu, do các Cha dòng Tên quản-dốc.

Cách thức dạy dỗ ở đây có thể sánh với trường St Sulpice ở Hanoi. Hongkong là một nơi phồn thịnh về đạo giáo, về tinh thần, về thương mại, về kinh tế.

Nhà thờ, trường học, hội buôn, nhà Băg, cái nào cũng lộng lẫy to tát.

Hongkong lại là một nơi thù-đô cho việc vạn quốc giao thiệp vì đối với Viễn-Đông này Hongkong cũng chiếm một địa vị quan-hệ như Singapour ở Ấn-Độ-Dương, Gibral-

tar ở Địa Trung-Hải: đây là một nơi, yếu-địa, rất cần, rất quý mà người Anh gìn giữ cẩn thận để duy-trì cái địa vị đàn anh của mình trên các bề.

Đến Hongkong ta có cảm giác về sự hùng mạnh; kia pháo đài, chiến-hạm, đồn binh; ta có cảm giác về sự phồn thịnh, đây là một hải-cảng không có đánh một thứ thuế nào sốt. Chỉ trừ có rượu thì phải chịu thuế mà thôi.

Hongkong lại là một thành phố lịch sự là cái kết quả của trí muốn kiên-nhẫn của người ta, đem một hòn-đảo đá ong lồm-chồm, cây cối xác-xơ, mà làm nên một thành phố đầy rẫy nhà cao, vườn rộng, phố đẹp, đường ngay.

Hongkong là một tỉnh thành có trật tự dân cư được bình an mà làm ăn buôn bán, bên cạnh những tỉnh Trung-Hoa là nơi lộn xộn, nay giặc mai cướp, người cùng một nước chỉ nghĩ cách giết nhau.

Hongkong là một thủ phủ của Viễn-Đông, một ngã tư tụ tập về mọi sự hành-động, thương mại, kinh tế, chính trị, mọi nguồn tư tưởng, dư luận.

Hongkong lại là một cái đài cao, nếu ta ở đây được lâu mà xem ngắm, thì ta sẽ trông biết được nhiều điều.

Đó là một điều ước mong tôi thành tâm ước mong cho anh em bạn trẻ ta đây. **Cha CAO**

Vì kỳ này nhiều bài nên hoàn bài nói truyện của Cha Gueppe, Aumonier des Scouts d'Annam ở Hải-phòng về «Le Scoutisme et la formation morale de la jeunesse» ở hội quán Công-Giáo Nam-Thanh tôi thứ năm 23 Avril 1939, kỳ sau sẽ đăng.

Khảo cứu**GIÚP VIỆC SOẠN BÀI**

Chúng tôi ước ao rằng trong các buổi nói chuyện với nhau, anh em thanh niên nên bàn đến những vấn đề đạo đức. Những cuộc nói chuyện này cần phải có lòng đạo đức, thật thà. Hầu như là một buổi suy ngẫm chung.

Sau kỳ cấm phòng, tưởng cũng không phải vô ích đem bốn vấn đề sau đây làm mẫu để anh em suy ngẫm.

I**Cấm Phòng**

Cấm phòng đã xong được một tháng nay. Trong tháng này anh em hội ta đã làm được những việc gì. Những điều ta đã dự định trong kỳ cấm phòng đã làm chưa? hay quên rồi.....

II**Ta có « sống » không ?**

Bạn thanh niên, điều thứ nhất ta phải tự hỏi, ta có « sống » không ?

Ta là một người sống hay một người chết?

Ta chỉ là một đồng xương (Ezech. 37-3) hay là một người sống được tạo nên giống hình Đức Chúa Trời, để có được sự sống đời đời của Chúa. (Gen. 1, 27.)

Nói tóm: Ta có đủ tư cách chịu ơn Thánh Sủng chăng?

Một tội trọng đã đủ làm tiêu diệt sự sống ấy ở linh hồn ta: nếu ta đã phạm tội trọng rồi, lập tức ta phải đi xưng tội ngay. Nếu không phạm tội trọng nào, thì chính ta đang được mang Chúa trong lòng, như Thánh Christophe. Như vậy ta phải: lấy làm vinh dự có Chúa ở nơi ta.

Khiêm nhường dù đã được Chúa chọn ta, một kẻ hèn mọn đi làm một việc, danh dự như vậy. Ta nên nhớ Đức Mẹ đã tỏ đức khiêm nhường lúc được truyền tin, nay được mang Đức Chúa Giêsu trong lòng.

Nghiêm nghị suy nghĩ như một bản thờ, như một chén lễ, như một Thầy Cả mang Minh Thánh.

Truyền sự sáng. Một người đàn bà sờ áo Chúa Giêsu, lập tức được khỏi bệnh. Gần ta, các linh hồn được trở nên lành Thánh chăng?

III

Con nhận lấy màu trắng này.... rồi khi đến trước tòa Chúa Giêsu, con đem trả lại nó trắng nguyên như vậy. (lời đọc trong khi rửa tội.)

Màu trắng ấy, tôi lại thấy được nó khi tôi chịu lễ lần đầu, mỗi khi tôi cấm phòng. Mà nay, tôi vừa cấm phòng về kỳ lễ Phục Sinh xong.

Được trong treo. Được sạch tội. Đem trả lại y nguyên màu trắng Chúa cho ta lúc chịu phép rửa tội.

Ta phải hơn nữa, thờ trọng đức tính một cách riêng. Trốn như trốn bệnh dịch những ý nghĩ, mắt mình, ý muốn, truyện trò, sách vở có thể phạm đến sự sạch sẽ của ngũ quan, trí tuệ, trái tim. Tránh sự nói mơ hồ, nói quá, chơi với những người không chắc chắn.

Ta phải tiến cao lên một bậc nữa: đem cái ánh sáng của sự trong treo của ta làm lan ra chung quanh ta. Những thiếu niên bị hư hỏng về bạn xấu, ta phải lấy sự đem khỏi họ ra ngoài nơi truy lạc, làm cho họ mất bợn nhơ, giúp họ, cứu họ làm bốn phần.

Đó là ta đã lấy chính công việc của chí nguyện một hội viên C. G. N. T.

IV**Phải biết quý thì giờ.**

Thì giờ là châu báu.

Biết rằng ta còn sống được bao lâu? 50 năm? 10 năm? một ngày?

Biết rằng bao nhiêu sự cám dỗ, bao nhiêu nỗi gian nan nó đang đợi ta.

Nhưng ta biết rằng Chúa đã cho ta có ngày hôm nay.

Quãng thì giờ này, chính Chúa đã giao cho ta, Chúa đã ban cho ta với ơn Thánh Sủng.

Ấy là cây mạ ta phải vun cho lớn, ấy là kho của báu ta phải giữ và phải làm cho nảy nở, ấy là viên ngọc quý ta phải hết sức bảo tồn dù phải bỏ mọi của cải, tình yêu.

Tôi chỉ có chắc ở ngày hôm nay, thế nên Chúa đã phán: ngày nào việc ấy thế là đủ rồi... (Mat. 6. 34) Xin Cha cho chúng tôi hằng ngày dùng đủ... (Luc 11, 3.)

Ngày nào tôi cũng có thể làm lớn thêm cái hạnh phúc mà tôi sẽ có ở Thiên Đàng:

Tôi lại có thể làm tăng thêm số người hưởng phúc, họ sẽ cảm ơn tôi đời đời.

Vậy tôi còn đợi gì?

Không phí mất thì giờ.

Phải dùng tất cả thì giờ cho có ích.

Làm cho thì giờ ấy nên lành thánh.

Ban Dự Bị

Có thể theo những dàn bài trên này, rồi đem mà suy rộng thêm ra.

TIN BUỒN

Thầy Ninh ở trường Đại-Học Saint Sulpice mới từ trần. Chúng tôi xin chia buồn cùng tang quyền. Xin đọc giả nhớ cầu nguyện cho thầy Ninh, một bạn thân của Hội C. G. N. T. chúng tôi và của bản san.

Lại hôm mồng một tháng năm tây vừa rồi chúng tôi được tin bà mẹ ông Hữu, một hội viên C. G. N. T. đã từ trần. Chúng tôi xin chia buồn cùng tang quyền và xin đọc giả nhớ cầu nguyện cho bà Anna Lan.

Trong hoàn hải

THIẾU NIÊN HOẠT ĐỘNG

TRUNG-HOA

Các cô thiếu nữ Hongkong lập Hội Tiến-Hành Công-Giáo.

Một nghìn cô nữ học sinh ở nhà Canossian Couvent thuộc về mọi giới ở xã hội đã lập một hội Tiến-Hành Công-Giáo. Các hội viên rất trọng điều lệ mà chú trọng nhất về việc nguyện ngắm và xét mình hàng ngày. Các cô lấy việc truyền bá tư tưởng bằng sách vở báo chí, thăm kẻ nghèo liệt, thăm người ốm đau, làm phương thế truyền đạo. Các cô cũng có lập một lớp học tối để dạy những trẻ bần lương.

Định lập một nhà Cao-đẳng nữ học đường ở Thượng-Hải.

Đại hội nghị tiến-hành Công-Giáo họp ở Thượng-Hải vừa rồi, có riêng một ngày dành cho phụ nữ. Trong các điều dự định rất quan hệ có ghi việc thu xếp rồi đây sẽ lập một nhà Cao-đẳng nữ học đường ở Thượng-hải.

Hội Học Sinh

Đáp lời thỉnh cầu của Cha Jolu Nice, tổng thư ký của Tiến hành công giáo, một vài Thanh niên Công-giáo mãn khóa ở trường Đại Học Bắc-Bình đã gặp nhiều tổng quản của các đoàn Tiến hành Công Giáo. Kỳ họp mặt này có ông Bác Sĩ Paul Yu Pin chủ tịch, ông đã nói về việc cần thiết phải tổ chức một hội để giúp ích chung về tinh thần và diu dắt anh em thiếu niên trong việc tri dục.

TIN MỪNG

Chúng tôi vừa tiếp được tin ở Haiphong cho biết rằng ở đó mới lập được một hội C. G. N. T. do Cha Diez đứng đầu. Bản báo xin trân trọng chúc anh em C. G. N. T. ở Cảng mau được như nguyện vọng.

Các thanh niên dự kỳ hội họp này đã nhất định lập hội « The Yong Chriatian Association » cho tất cả các học sinh Công-giáo

Ở Bắc-Bình cũng đã có một hội giống như thế!

THỤY-SỸ

Một tờ báo mới của học sinh

Từ đầu mùa rét, các học sinh có đạo ở thành Zurich đã xuất bản một tờ báo bốn trang lấy tên là « Entscheidung » (Quyết định).

Báo này cả các nơi ngoại đạo cũng hoan nghinh lắm.

HÒA-LAN

Câu-lạc-bộ của Thủy binh ở Rotterdam

Ngày 10 Novembre, Đức Cha ở Rotterdam đã ban phép lành và khai mạc Câu-lạc-bộ truyền đạo cho các linh thủy. Câu-lạc-bộ này gồm có một nhà nguyện, một nhà tập thể dục một cái vườn kín và một nhà ngủ. Nơi dựng rất quang đãng, cao ráo và cách kiến trúc rất mỹ thuật.

SÉNÉGAL

Hội lính thủy ở Dakar

Một đoàn lính thủy bản xứ có đạo đã họp nhau lại thành một hội, xem ra công việc truyền đạo của anh em thanh niên thủy binh đã đen được nhiều kết quả tốt đẹp.

PÉROU

Lớp Đại-học Công-Giáo

Các thanh niên vừa mới tổ chức lớp thứ hai của trường Đại học Công-Giáo. Ở lớp này giảng về Công-Giáo xã hội học.

Hồi đây lại còn tổ chức lớp nữa giảng về Hội Thánh và Văn-minh lịch sử

ÂU-CHÂU

Tuần lễ đạo đức

Ở Werzbourg và ở Ingolstadt các bạn thanh niên Công-giáo đã tổ chức những tuần lễ đạo đức. Các diễn giả đã nói về những vấn đề: « ơn Thánh Sủng trong nhân đức tin và Nhân đức tin Công Giáo với hiện thời. »

Nhà lưu học sinh của học trò Phi và Á

Từ nay nhà lưu học sinh của học trò Đông Phương ở Marseille (Foyer des Etudiants orientaux) số nhà 14, place Alexandre Labadié, sẽ gọi là nhà Lưu học sinh của Phi và Á (Foyer des Etudiants Africains et Asiatiques). Nhà này thu nhận các sinh viên không phân đạo nào cả.

Ý

Đại học biệt khu

Ngày 31 Octobre 1935, ông Mussolini, các đại biểu các đại học đường Ý cùng nhiều các đại biểu ngoại quốc đã làm lễ khánh thành cho khu riêng của các sinh viên đại học Đức Hồng-Y Marchette Selvaggiani, phó thần của Đức Giáo-Hoàng đã đến làm phép nhà.

Khu riêng này gồm có 20 chiếc nhà, 70 buồng, 220 nhà thí nghiệm, một nhà lưu trú học sinh, một hàng cơm, một thư viện lớn, nhiều khu đất rộng tập thể thao. Tất cả dựng nên khu này tốn phí mạt 91.500.000 đồng tiền Ý.

CANADA

Thanh niên Công Giáo lập liên tuyến duy nhất

Vừa đây ở thành Québec đã họp đại hội thanh niên Công-Giáo. Thật là một quang cảnh đáng mừng thấy rằng các bạn họp nhất trong các việc làm nội phạm vì thanh niên Công-Giáo.

Thanh-Niên Hành-Động

TIN CÔNG GIÁO NAM THANH CÁC NO'I

Phát-Diệm

Hội đã thành lập

Sau khi đi kinh lược với Đức Tiên Khởi Việt-Nam Giám-Mục và vâng lệnh Người, Cha **J. Trinh** đã lập xong hội C. G. N. T. Phát-diệm Ngày lễ cả 26 Avril này, có Đức Cha **Tòng** chủ tịch, hội đã làm lễ khai mạc.

Gương oanh liệt của cụ **Sáu** những treo cao cho anh em thiếu niên để luyện lấy một chí hướng cao cả, để có đủ can đảm nhiệt thành mưu những việc đẹp lòng Chúa, ích cho đồng nhân để gìn giữ cái gia tài danh dự mà anh em có trách nhiệm bảo toàn.

Đình đám nhà, mẹ con ta, mong anh em ta thanh niên Phát-Diệm sẽ là điều an ủi cho Đức Cha đương một nhọc, khó khăn dưới gánh nặng, là một hy vọng đích đáng của Hội Thánh Việt-Nam

Bảo-Long

Lễ nhận Nghĩa trung binh Thánh Thể và hội Công-Giáo Nam-Thanh

Ngày lễ mừng Chúa sống lại, Cha **P. F. Trinh** đã nhận một cách rất long trọng 40 đứa trẻ nam nữ xứ Bảo-Long vào đoàn nghĩa binh.

Được nhận xong các nghĩa binh đã đi rước, rồi vào châu Thánh-Thể, riêng một giờ theo như qui thức của hội.

Giáo hữu hôm ấy đến dự lễ rất đông, mà kẻ là lòng hơn mọi lễ trong cả năm, đều có một mối cảm tưởng thanh tao mà ý vị: *Bảo-Long đã bước vào một thời kỳ sống động, sống động bằng sức mạnh của Chúa Kitô ở trong đám trẻ em và trong các bạn thanh niên.*

Hội Công-Giáo Nam-Thanh Bảo-Long cũng đã thành lập. Nhiều người bảo lập hội hề ở thôn quê là khó, nhưng nếu thật vì Chúa, bởi Chúa mà làm việc thì thấy sự khó chỉ là chốc nhất.

Việc chứng cứ rõ ràng là trong vòng mấy tháng ở Bảo-Long đã có hội thành lập. Hội Đức Bà hằng cứu giúp, hội Công-Giáo Nam-Thanh và Hội Nghĩa-Bình Thánh-Thể.

Uông

Đồng Chuối Hạ

Đi chơi

Hàng vẫn muốn chiêm bái cảnh danh thắng thiêng liêng sở Kiện, nơi thủ đô thứ nhì của địa phận anh em C. G. N. T. Ngày 27 Mars vừa đây đã thỏa lòng ước vọng, được quá lòng ước vọng là lại được dự cuộc đại lễ thụ phong của 6 vị Linh-Mục mới một cuộc hành lễ cực kỳ long trọng oai nghiêm do Đức Cha **Thịnh** chủ sự.

Hướng đạo và thể thao

Lần trước tôi đã nói Scout là một khoa giáo-dục hoàn-toàn. Nhưng có nhiều

người thấy Scout ăn vận gọn gàng, đi đứng rần rỏi thì cho đoàn Scout là một hội thể thao. Ai tưởng thể là lầm, và chưa hiểu rõ chủ nghĩa Scout.

Scout yêu thể thao, trọng thể thao vì thể thao rất cần cho sức khỏe. Một người hoàn toàn không phải chỉ lanh lẹ, khéo léo, có nhiều đức tính là đủ đâu, còn phải khỏe nữa.

Scout yêu thể thao nhưng không phải là một hội thể thao. Vì sao? Vì Scout không chuyên về môn thể thao nào như bóng tròn, bóng rổ, quần vợt. Thể thao chỉ là một trong các điều cần thiết của Scout mà thôi.

Scout luyện tập cách nào, lúc nào và ở đâu? Hàng ngày ở ngay nhà mình, buổi mình cũng có, trở nên Scout hạng nhì phải thuộc

và cắt nghĩa ích lợi môn văn động của lão sư B. P.

Mỗi buổi sáng phải tập tành trong mười phút

Đó lẽ riêng, còn mỗi lần hội họp của đoàn thường rảnh rỗi một khắc hoặc nửa giờ để tập chung. Lại khi cắm trại mỗi buổi sáng khi vừa trở dậy cũng phải tập trong mười phút.

Như vậy thể thao cũng là một thói quen, như các thói quen và công việc thường ngày của Scout. Thể thao theo giúp cho Scout giữ gìn sức khỏe, dẻo dai và đủ lực cang đáng những nỗi khó nhọc.

Một Scout sinh dù có lòng nhân hiệp đến đâu mà yếu ớt, khi gặp những nỗi nguy hiểm thì biết xoay sở ra sao?

